

Sygn. akt VIII GC 212/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Kądziołka

Protokolant: stażysta Jarosław Bogdański

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2016 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa Centrum (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.

przeciwko P. D.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powódki Centrum (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. na rzecz pozwanego P. D. kwotę 7217 zł (siedem tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt VIII GC 212/16

UZASADNIENIE

Powódka Centrum (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. wniosła dnia 16 lutego 2016 r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozew przeciwko P. D., domagając się zapłaty kwoty 76.703,62 zł z odsetkami ustawowymi licznymi od kwoty 73.548,13 zł od dnia 1 lipca 2013 r. oraz od kwoty 3.155,49 zł od dnia 15 lipca 2013 r. W pozwie powódka powołała się na fakt, zgodnie z którym pozwany kupił od powoda towary handlowe, w związku z czym wystawione zostały dwie faktury VAT z odroczonym terminem płatności, przypadającym odpowiednio dla kwoty 73.548,13 zł w dniu 30 czerwca 2013 r. oraz dla kwoty 3.155,49 zł w dniu 14 lipca 2013 r.

Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie dnia 4 kwietnia 2016 r. przekazał sprawę do Sądu Okręgowego w Szczecinie, stwierdzając brak podstaw do wydania nakazu zapłaty.

Po przekazaniu sprawy do Sądu Okręgowego w Szczecinie, zarządzeniem z dnia 1 czerwca 2016 r. powódka została wezwana do złożenia powołanych w pozwie dowodów wraz odpisami, dla doręczenia ich stronie przeciwnej, w terminie dwutygodniowym, pod rygorem pominięcia dowodów.

W odpowiedzi powódka złożyła odpis KRS powódki oraz niepoświadczone za zgodność z oryginałem kserokopie listów przewozowych i faktur VAT w jednym egzemplarzu.

Z uwagi na brak odpisów, zgodnie z rygorem wskazanym zarządzeniu z dnia 1 czerwca 2016 r., poinformowano powódkę, że nie zostaną przeprowadzone złożone przez nią dowody. Jednocześnie doręczono stronie pozwanej odpis pozwu bez załączonych do niego dowodów.

W piśmie procesowym z dnia 26 lipca 2016 r. strona pozwana złożyła odpowiedź na pozew wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie na rzecz pozwanego od powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego wg norm przepisanych. W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o zobowiązanie powódki do doręczenia stronie pozwanej wymienionych w pozwie dowodów wskazując, że wobec ich braku nie jest w stanie ustosunkować się do żądania pozwu.

Dowody takie zostały ostatecznie złożone przez powódkę wraz z pismem procesowym z dnia 31 sierpnia 2016 r. (w tym faktury VAT oraz dowód nadania paczki w postaci odpisów poświadczonych za zgodność oryginałem przez notariusza) oraz doręczone pełnomocnikowi pozwanej na rozprawie w dniu 8 września 2016 r.

Pełnomocnik pozwanej po zapoznaniu się na rozprawie z dowodami złożonymi przez powódkę zaprzeczył twierdzeniom strony powodowej w zakresie tego, że strony miałyby łączyć stosunek zobowiązaniowy, w następstwie którego wystawiono faktury VAT. Odnośnie listów przewozowych wskazał, że nadawcą towaru jest inny podmiot niż powodowa spółka, zauważył też różnicę dat między fakturami i dowodami nadania towaru (listami przewozowymi). Ponadto wskazał, że podnosi zarzut przedawnienia roszczeń z tytułu umowy sprzedaży oraz wywiódł, że dwuletni termin przedawnienia upłynął przed złożeniem pozwu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Centrum (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. prowadzi działalność gospodarczą, m.in. w zakresie produkcji i sprzedaży elementów elektronicznych i sprzętu instalacyjnego.

dowód: wydruk z KRS - karta 11-19

W dniu 31 maja 2013 r. Centrum (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. wystawiła fakturę VAT numer (...), jako nabywcę wskazując podmiot oznaczony jako: (...), ul. (...), K.. Faktura została wystawiona za sprzedaż towarów w postaci kabli oraz przewodów energetycznych i usługę transportową. Faktura została wystawiona na kwotę 76.703,62 zł, termin zapłaty oznaczono na dzień 30 czerwca 2013 r. Faktura została podpisana przez osobę wystawiającą: I. S. oraz opatrzona pieczętką spółki (...). Faktura nie zawiera podpisu odbiorcy.

W dniu 14 czerwca 2013 r. Centrum (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. wystawiła fakturę VAT numer (...), jako nabywcę ponownie wskazując podmiot oznaczony jako: (...), ul. (...), K.. Faktura została wystawiona za sprzedaż towaru w postaci kabla energetycznego i usługę transportową. Faktura została wystawiona na kwotę 3.155,49 zł, termin zapłaty oznaczono na dzień 14 lipca 2013 r. Faktura została podpisana przez osobę wystawiającą: I. S. oraz opatrzona pieczętką spółki (...). Faktura nie zawiera podpisu odbiorcy.

dowód: faktura VAT numer (...) - karta 44-45

faktura VAT numer (...) - karta 46-47

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wykonała usługi przywozu, wystawiając następujące listy przewozowe, w których jako nadawca wskazana została (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G., jako odbiorca: (...), ul. (...), K. :

- list przewozowy nr (...), który jako rodzaj przewożonego towaru wskazuje przewody, odbiór towaru został pokwitowany w dniu 25 czerwca 2013 r. przez osobę posługującą się pieczętką P.H.U. (...), P. D.;
- list przewozowy nr (...), który jako rodzaj przewożonego towaru wskazuje przewody, odbiór towaru został pokwitowany w dniu 28 czerwca 2013 r. przez osobę posługującą się pieczętką P.H.U. (...), P. D.,
- list przewozowy nr (...), który jako rodzaj przewożonego towaru wskazuje przewody, odbiór towaru został pokwitowany w dniu 3 lipca 2013 r. przez osobę posługującą się pieczętką P.H.U. (...), P. D..

fakty niesporne, nadto dowód: kserokopie listów przewozowych - karta 48, 49, 50

(...) (...) potwierdził swoim podpisem (nieczytelny) odbiór o godzinie 13.00 przesyłki, której nadawcą jest (...) sp. z o.o., numer listu przewozowego: (...), odbiorca: (...) Garncarska, K., zawartość paczki : kabel, waga 200.

dowód: dokument podpisany przez kuriera (...) karta 51

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest nieuzasadnione.

Powódka wywodzi roszczenie z art. 535 k.c. i domaga się zapłaty ceny za sprzedany pozwanemu towar. Odsetek za opóźnienie powódka domaga się na podstawie art. 481 § 1 k.c.

Zgodnie z art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że dochodzi roszczeń, które zostały potwierdzone dwiema fakturami VAT (o numerach : (...) i (...)), ponadto żądaniem pozwu objęte zostały odsetki za opóźnienie w zapłacie należności z tych dwóch faktur VAT. Jako dowód potwierdzający fakt zawarcia umów sprzedaży powódka złożyła niezawierające podpisu odbiorcy faktury VAT, a także kserokopie listów przewozowych.

Obrona pozwanego opiera się na dwóch zarzutach: po pierwsze pozwany wywodzi, że nie łączył go z powódką stosunek zobowiązaniowy w postaci umów sprzedaży towaru wymienionego w fakturach, po drugie pozwany podniósł zarzut przedawnienia.

Oceniając przedstawione przez pozwanego dowody wskazać trzeba, że faktura VAT jako dokument prywatny zgodnie z art. 245 k.p.c. stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. W orzecnictwie ugruntowany jest pogląd, że faktura VAT nie jest dowodem zawarcia umowy sprzedaży między wskazanymi w niej podmiotami, występującymi jako „wystawca” i „nabywca” faktury. Do zawarcia umowy sprzedaży dochodzi przez zgodne oświadczenie woli dwóch stron – sprzedawcy i kupującego. Faktura zawierająca wyłącznie podpis sprzedawcy nie tylko nie stanowi dowodu zawarcia umowy, nie może być nawet podstawą domniemania prowadzącego do przyjęcia jako udowodnionego faktu zawarcia umowy sprzedaży wymienionych w niej towarów.

Faktury złożone przez powódkę w niniejszej sprawie zostały podpisane przez osobę wystawiającą fakturę - I. S., dowodzą więc jedynie tego, że osoba ta złożyła oświadczenie o sprzedaży wymienionych w fakturach towarów. Dowody te nie pozwalają przyjąć, że udowodniony został fakt zawarcia umowy sprzedaży między powódką i pozwanym. Oceny tej nie zmieniają również załączone do akt sprawy kserokopie listów przewozowych. Jak słusznie zauważył na rozprawie pełnomocnik pozwanego nadawcą przesyłek, których dotyczą załączone listy przewozowe, był inny podmiot niż powodowa spółka. Nie można znaleźć żadnego powiązania między złożonymi przez powódkę fakturami VAT i listami przewozowymi. Z kolei dokument w postaci oświadczenia kuriera (...) (o nieustalonym nazwisku) nie zawiera daty, również tego dokumentu nie sposób więc połączyć z załączonymi do pozwu fakturami VAT.

Powódka złożyła również wydruk korespondencji elektronicznej z dnia 21 czerwca 2013 r., z którego wynika, że z adresu "P. D. pawel. elektronika@wp.pl" wysłana została wiadomość o treści: "Proszę o przesłanie połowy przewodów Y. 3x1,5 i 3x2,5. Miałem kontrolę z (...) teraz mam kontrolę z urzędu skarbowego. Jeżeli nie odbiorę telefonu odpiszę lub proszę dzwonić na (...). Pozdrawiam". Dowód ten, podlegający ocenie zgodnie z art. 308 § 2 k.p.c., również nie dowodzi tego, że strony zawarły umowy sprzedaży towarów wymienionych w załączonych do pozwu fakturach VAT. Wydrukowana wiadomość e-mail jest niepodpisana, brak jest jakichkolwiek podstaw aby przyjąć, że jest to oświadczenie pochodzące od pozwanego. Ponadto wiadomość elektroniczna pochodzi z daty późniejszej, niż załączone do pozwu faktury, nie może być więc potraktowana jako ewentualne zamówienie towaru.

Z przyczyn opisanych powyżej przyjąć trzeba, że powódka nie udowodniła faktu zawarcia umowy sprzedaży towaru objętego załączonymi do pozwu fakturami VAT.

Niezależnie od powyższego wskazać trzeba, że nawet gdyby roszczenie to zostało udowodnione, powództwo podlegałoby oddaleniu z uwagi na podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia.

Zgodnie z art. 554 k.c. roszczenia z tytułu sprzedaży dokonanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedawcy, roszczenia rzemieślników z takiego tytułu oraz roszczenia prowadzących gospodarstwa rolne z tytułu sprzedaży produktów rolnych i leśnych przedawniają się z upływem lat dwóch. Z kolei w myśl art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Umowa sprzedaży jest umową wzajemną co oznacza, że świadczenia będące przedmiotem umowy powinny być spełnione jednocześnie, chyba że z umowy, ustawy albo z orzeczenia sądu lub decyzji właściwego organu wynika, iż jedna ze stron obowiązana jest do świadczenia wcześniejszego. Z twierzeń powódki wynika, że umowy sprzedaży zostały zawarte w 2013 roku, terminy płatności zostały wskazane w fakturach VAT, a więc roszczenia, których domaga się powódka, stałyby się wymagalne odpowiednio w dniach 30 czerwca 2013 r. i 14 lipca 2013 r. (daty wskazane jako terminy płatności w fakturach). Pozew został złożony w 2016 r., a więc po upływie dwuletniego terminu przedawnienia.

W tym stanie rzeczy powództwo podlegało oddaleniu w całości.

O kosztach procesu należnych pozwanemu od powódki orzeczono stosownie do art. 108 § 1 k.p.c. w zw. 98 § 1 k.p.c. z zastosowaniem zasady odpowiedzialności za wynik sprawy. Z uwagi na to, że pozwany wygrał sprawę w całości, również w całości należał mu się zwrot poniesionych przez niego kosztów niezbędnych do celowej obrony. Na koszty pozwanego, reprezentowanego przez zawodowego pełnomocnika,łożyło się wynagrodzenie jednego pełnomocnika stosownie do art. 98 § 3 k.p.c. w kwocie 7200 zł, którego wysokość została ustalona na podstawie § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, oraz koszt opłaty skarbowej za udzielenie pełnomocnictwa procesowego w wysokości 17 zł.